

L'enginy

gener del 2005

núm. 6

GNU/Linux als ordinadors de l'ETSE

Pas endavant amb el programari lliure >pàgina 2

La gran sala d'estudi

La falta de cadires i endolls pels portàtils dificulta l'estudi >pàgina 6

Treballar i estudiar a l'ETSE, realitat o somni?

La incompatibilitat d'horaris és el principal problema >pàgina 6

L'entrevista.

Moure's per l'Autònoma amb cadira de rodes

>pàgines 4 i 5

Consell o local d'Estudiants? Espai de debat, intercanvi d'informació i de treball de diverses associacions

>pàgina 5

Enginyeria Sense Fronteres -Autònoma

Ens expliquen qui són, on són i què fan >pàgina 3

El BSCH s'instal·la dins l'escola

L'entrada de capital privat a la universitat es fa present a l'ETSE amb noves promocions i una oficina.

>pàgina 7

Editorial

Un nou curs a l'ETSE. Cares noves, nous espigons en construcció, noves titulacions, nous plans d'estudi, noves idees. Avancem cap a la consolidació d'un gran centre, formant cada cop més professionals en el camp de les enginyeries. Avancem cap a l'homogeneïtzació dels estudis superiors a nivell europeu. Fem de l'ETSE un monstre. Participació i responsabilitat, formació a la universitat com a enginyers però també com a persones, amb esperit crític i constructiu -ens diuen.

Amb aquest nou curs, nous passos endavant. S'ha apostat pel programari lliure, per la instal·lació de la xarxa sense fils, s'han habilitat zones lliures de fum. I encara nous projectes en ment: cobertura de la terrassa del bar provisional, construcció d'un nou accés independent dels ascensors i col·locació de taules als passadissos per a treballar-hi, entre d'altres.

I de moment? Cues de més de mitja hora per escalfar el menjar, per acabar menjant en algun racó; bar petit, provisional per sort; aula d'estudis sempre plena amb taules i cadires insuficients; sales d'informàtica també plenes, o ordinadors sense cadires o trencades; dependència absoluta de Caixa Catalunya si volem fer ús del servei d'impressions; xarxa d'internet d'alguns departaments que deixa molt de desitjar; problemes amb la matrícula; atacs persistents de regals de nits d'hotel; un procés de Bolonya per l'homogeneïtzació dels Estudis Superiors Europeus que no sabem on ens portarà, ni si podrem pagar els estudis i optar a la tant esperada mobilitat, ni què passarà amb la nostra llengua, les nostres competències i les nostres sortides.

Podríem fer una excursioneta cada dia i anar a menjar a alguna altra facultat, o menjar entrepans (després de les lliçons apreses de dieta sana i equilibrada, com la nostra preuada dieta mediterrània!). Ens podríem passar les hores lliures entre classe i classe a l'entrada xerrant o intentant buscar un ordinador lliure o un lloc a l'aula d'estudi. Podríem comprar-nos un ordinador portàtil (aprofitant les últimes avantatjoses promocions que ens ofereixen) i intentar endollar-lo en algun lloc creuant els dits perquè les excessives connexions no creïn un curtcircuit. Podríem col·laborar a què Caixa Catalunya no sigui l'única que aconsegueixi centenars de clients potencials a la universitat, firmant pel Banco Santander Central Hispano. O podríem escoltar el rector, creuar els dits, i esperar que tot acabi bé.

Però no ens resignarem. Perquè volem una educació que ens porti a desenvolupar l'esperit crític i a generar i resoldre conflictes encaminats cap a un model social més just i igualitari. I això passa per entendre que la privatització o la negació al dret de disposar de serveis bàsics a la facultat, no és la via per arribar a aquest objectiu, el benefici de totes i tots.

Hi ha qui somnia un monstre, però sembla ser que som simplement un ocellet acabat de sortir del niu...

Màquines més lliures a la sala d'ordinadors de l'ETSE

Les sales d'ordinadors de l'ETSE han millorat, i no només amb les noves màquines que han posat aquest any, sinó en el software que porten.

Ara, els dos sistemes operatius que hi ha instal·lats (GNU/Linux i WindowsXP) estan en igualtat de condicions.

El gestor d'arrancada ja et fa escollir, no com abans on tenies 5 segons per dir-li que no volies usar el Windows. A més a més, ara, en la versió de GNU/Linux instal·lada tens una sèrie d'aplicacions imprescindibles per fer pràctiques, com per exemple l'Openoffice

o editors per a programar, cosa que s'agraeix.

Però no tot són flors i violes. Per exemple, era impossible matricular-se a través de les màquines de l'ETSE des del programari lliure (a part dels problemes que va tenir la plana d'automatrícula). El problema era que l'automatrícula requeria tenir el Plugin de Java pel navegador, que no està instal·lat a les màquines de l'ETSE, a l'igual que el Plugin de Flash, cosa que impossibilita la navegació per algunes webs, com per exemple a través de l'eina d'automatrícula.

Bernat Costa

En aquest número de L' E N G I N Y hi ha col·laborat: Bernat Costa, Engràcia Costa, Martí Ferrer, Javier Mena, Juan Muñoz, Roger Ortega, Albert Soley, Maria Tomàs, Ana Viñas.

Les opinions expressades en els articles són responsabilitat exclusiva de les autores i autors firmants.

Enginyeria Sense Fronteres-AUTÒNOMA

Enginyeria Sense Fronteres (ESF) és una organització no governamental pel desenvolupament que treballa la interrelació entre l'enginyeria i la cooperació, ja sigui a través de tasques de formació i sensibilització, com mitjançant projectes de desenvolupament en països empobrits.

Ara ja fa un parell d'anys, a la Universitat Autònoma es va establir un grup de treball que es va nodrir des d'un primer moment de la pluridisciplinarietat de la nostra universitat, amb estudiants provinents de diversos àmbits formatius.

On som?

Actualment el grup de treball, constituït com a associació reconeguda per la UAB, té com a seu el local d'estudiants de l'ETSE i fins al moment les activitats s'han centrat majoritàriament a l'ETSE i a la Facultat de Ciències, tot i que també s'ha fet difusió en altres facultats.

Què fem?

Durant aquest temps, al grup de la nostra universitat s'ha estat treballant al voltant de diferents eixos:

- Oferta formativa. En col·laboració amb l'Associació Catalana de Ciències Ambientals i la campanya per la Pau: Prou a la Investigació Militar, s'organitza una assignatura de campus: Ciència i Tecnologia per la Pau. L'assignatura pretén generar una reflexió del paper que la ciència i la tecnologia han tingut i tenen en el desenvolupament de les societats, centrant el diàleg en aspectes de Pau i Medi ambient. L'assignatura consta d'onze sessions de dues hores, convalidables per 1,5 crèdits de lliure elecció. Aquesta assignatura, oberta a estudiants de totes les carreres, pretén complementar la formació oferta per les respectives titulacions i ser un lloc de debat entre estudiants de diferents àrees i professors.

- Projectes de cooperació. Juntament amb altres grups d'ESF s'està treballant en un projecte d'abastament d'aigua a comunitats rurals argentines, amb finançadors com l'Agència Espanyola de Cooperación Internacional (AECI) i la Fundació Autònoma Solidària (FAS). Tot i que la relació d'ESF amb organitzacions camperoles argentines ja té una certa història, aquest és un projecte que arrenca el 2004, on durant l'estiu membres de la nostra i altres universitats han viatjat al Sud per tal de realitzar estudis de qualitat d'aigua i reidentificar les solucions tècniques prèviament a l'execució de les obres. Donada la forma com s'entén la cooperació, però, no té sentit que implantem solucions des del nostre punt de vista occidental sinó que és la veu de les organitzacions i les poblacions locals la que s'ha d'escoltar. Potser no tenim tant a ensenyar-los a aquells qui porten anys de lluita per la terra i per la satisfacció dels drets bàsics.

- Activitats de difusió. Una vegada per semestre es realitza una setmana temàtica d'activitats, amb xerrades, projeccions de pel·lícules, exposicions i tallers, amb la finalitat de crear un espai de reflexió on l'àmbit de l'enginyeria es confronti a altres més humanistes. Així, s'espera generar una anàlisi del marc on els estudiants aplicaran, en un futur, els coneixements obtinguts a la universitat.

"Un sistema insostenible que promou l'augment de les desigualtats entre pobles?" ... "Hi ha alguna possibilitat de treballar per al desenvolupament humà?"

Durant el 2004 les activitats realitzades han girat entorn les energies renovables (29 març-2 abril) i la idiosincràcia Argentina (13-17 desembre).

esf.uab@uab.es

www.esf-cat.org

Albert Soley

Realització d'anàlisis en les possibles fonts d'aigua de consum (estiu 2004)

Medicions topogràfiques per a determinar el recorregut de les canalitzacions i la potència de bombeig requerida (estiu 2004)

Entrevista a Juan Menéndez,

estudiant d'Enginyeria Informàtica, amb cadira de rodes

Entrevista feta per Engràcia Costa

Quant temps fa que estudies aquí?

Aquest serà el cinquè any. N'he passat dos a la Facultat de Ciències i la resta a l'ETSE.

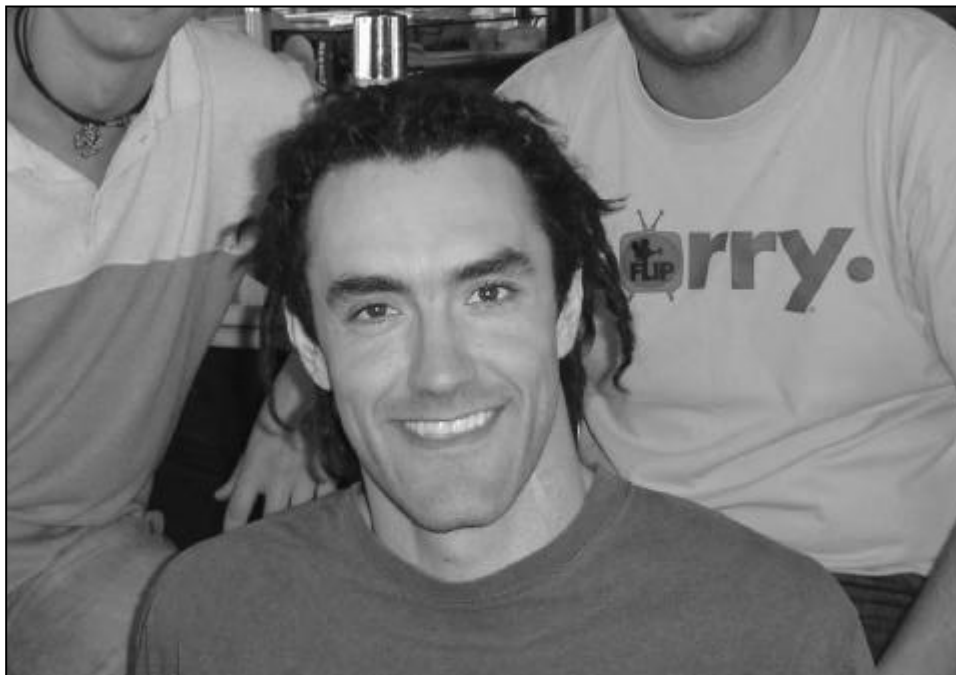
Has vist canvis en les facilitats respecte cursos anteriors?

Sí, molts. Ciències estava fatal. Les rampes estan adaptades per carros de material, no per a persones. Quan hi vaig arribar per primer cop vaig haver de demanar que ho habilitessin. Algun examen el vaig haver de fer al despatx del professor perquè hi havia escales per accedir a l'aula. I els ascensors s'obren amb portes manuals.

Per fer qualsevol demanda ho feia a secretaria, però també sóc usuari del PIUNE.

L'ETSE està més ben adaptada, els ascensors, les rampes,... L'únic que vaig haver de fer és demanar una taula, i van col·locar-ne una de plegable a cada aula.

Depenent de l'aula està en un lloc diferent, o al davant de tot, o al darrera o al mig, i molts cops no tenia més opció que seure a última fila. El problema és que ara estan trencades les que necessito, no entenc com

ni perquè, però ho estan; i no les arreglen. M'han posat una taula individual, però he d'avisar a secretaria perquè vinguin i la canviïn d'aula cada cop que canvio de classe. I no m'agrada dependre'n, i dels companys tampoc. L'altra qüestió són les portes d'entrada a l'edifici, que van molt dures. A part d'això, la resta, bé.

Com vénis a classe cada dia? Des de la Vila em porten amb la furgoneta del PIUNE i per tornar també. Es tracta d'una associació que funciona amb voluntaris; anys anteriors hi havia hagut fins a 5 voluntaris i

llavors no hi havia cap problema, però ara només en queden 2 per portar la furgoneta adaptada.

Ens pots explicar una mica què fan i com funciona el PIUNE?

Es tracta del Programa d'Integració dels Universitaris amb Necessitats Especials. A part del transport adaptat pel campus també organitzen actes, campanyes i cursos, i ofereixen atenció i assessorament, adaptacions arquitectòniques, pedagògiques, curriculars i tècniques, suport a l'estudi i promoció de la integració laboral d'estudiants amb necessi-

tats especials, entre d'altres. A part hi ha l'ADUAB (Associació prodisminuïts de la UAB) que organitzen campanyes i activitats amb l'objectiu de conscienciar i sensibilitzar la comunitat universitària i lluitar per la supressió de totes les barres tant arquitectòniques com humanes.

Hem vist cartells per l'Escola demanant estudiant per conduir la furgoneta adaptada alguns dies al vespre, per portar un estudiant de l'ETSE a la Vila. Ens pots explicar una mica el perquè i com ha acabat?

El cartell que demanava estudiant per col·laborar era

perquè aquests dos únics voluntaris del PIUNE no poden absorbir-ho tot. I jo plego de classe alguns divendres a les 22h. La primera setmana em va venir a buscar un estudiant de ciències, la segona un de medicina i al final, a la tercera setmana, encara que només fos un... un company de l'ETSE es va animar.

Pots arribar amb transports públics a la universitat?

Només estan adaptats els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i la línia A3 d'autobusos fins a Fabra i Puig. El tema està en què no puc arribar de la Vila als Ferrocarrils, perquè hi ha un pendent excessiu o puc passar per l'hemeroteca durant els horaris que està oberta, però també hi ha un pendent molt marcat. Així que quan necessito arribar al tren truco als voluntaris i si poden em baixen a la plaça Cívica. De totes maneres em fa cosa trucar, perquè sembla que se'm faci un favor. La qüestió és planificar amb temps el què faré el cap de setmana següent. Quan vaig amb els amics amb cotxe, llavors no hi ha cap problema. Crec que una solució seria millorar l'accessibilitat de l'estació de Bellaterra.

A l'arribar a l'Autònoma amb tren em trobo que els ferrocarrils catalans estan adaptats, però hi ha un petit forat entre el tren i l'andana, i he d'esperar que algú

m'ajudi o cridar a algú. A vegades, quan no hi ha ningú que baixi a la mateixa estació, penso que em quedaré a dalt del tren fins a Sabadell. Per sort sempre hi ha algú al voltant.

Penses que els companys estan conscienciats?

Quan demano ajuda m'ajuden... com tothom.

I de la universitat en general, què n'opines?

Està bastant malament. No hi ha rampes. I del rector... no sé quines mesures prenen. Aquest any han implementat la gratuïtat de la matrícula per estudiants de primer curs amb discapacitat, en un intent de facilitar que més estudiants vinguin a estudiar aquí, però no han millorat en quant a facilitats, voluntaris,... L'altre dia li vaig haver d'explicar a un company que vol venir a estudiar a aquesta universitat que aquí s'haurà d'espavilar molt, perquè realment no és com ens ho pinten.

Creus que es podria fer molt més per facilitar-vos la mobilitat?

Sí, molt més. El pitjor és que sembla que quan demanes alguna cosa estàs demanant un favor.

Però la vellesa és igual per tothom, i potser llavors es veuran les dificultats que es troben davant d'una escala. Però la gent no hi pensa en això.

Consell o local d'Estudiants?

Segons diu la definició el Consell d'Estudiants és l'instrument de debat i representació de l'estudiantat, així com també de coordinació i intercanvi d'informació. L'objectiu és doncs, vetllar pels drets i interessos d'aquests, vehicular les propostes i demandes dins els òrgans universitaris competents i en definitiva, promoure i facilitar una formació acadèmica i humana de qualitat.

Però què vol dir això realment?

El local d'estudiants (prop del microones, al costat de l'ascensor) és un punt d'intercanvi d'opinions i idees sobre temes de l'escola.

És per tant, un espai de debat des d'on, potser actualment de forma bastant espontània, surten temes i noves propostes que cal vehicular a la junta d'escola, als estudiants, al professorat, al PAS, o a on sigui necessari. A més, és el lloc on arriba informació dels òrgans universitaris o externs que cal fer arribar als estudiants.

Per altra banda, és també l'espai on pots trobar les facilitats d'infraestructura i material per a qualsevol proposta nova, i on pots anar a discutir, criticar, donar o buscar solucions a qualsevol tema que ens afecti. També pots informar-te de les diferents associacions que hi treballen:

L'ENGINY. Pretén ser un mitjà de difusió a l'ETSE de les inquietuds dels estudiants, així com també de les diferents associacions.

GNVAB. Associació que es dedica al foment de l'ús i la promoció del programari lliure a través de la difusió i conscienciació, concretament en l'àmbit de la universitat.

ENGINYERIA SENSE FRONTERES. Organització que treballa la interrelació entre l'enginyeria i la cooperació, a través de tasques de formació i sensibilització, i mitjançant projectes de desenvolupament.

TAV. Associació que proporciona serveis de xarxa per alumnes, associacions i grups d'estudiants dintre de l'àmbit de la universitat.

La gran sala d'estudi

De tots és sabut que la sala d'estudi que tenim a l'ETSE deixa moltes coses que desitjar, deixant de banda el comportament de la gran majoria de gent que la freqüenta, la qual cosa la fa semblar un annex del bar. No cal destacar que les mancances d'aquesta "sala d'estudi" són evidents.

Primer de tot, el problema principal que es pot trobar qualsevol persona que arribi a certes hores del dia, és la falta de cadires. Suposadament en una "sala d'estudi" s'hi va a estudiar, doncs bé, que es pretén que estudiem de peu?

munt de cadires trencades
de la sala d'ordinadors i d'estudi

La causa d'aquesta situació és la manca general de cadires tant a les "peceras", laboratoris integrats, i a la "sala d'estudi". La conseqüència que es produeix és bastant còmica; veure com els estudiants ens hem de dedicar a rapinyar cadires de les "peceras" o dels LI's, inclús els professors de pràctiques ens fan aquest suggeriment.

Recentment, millor dit, concretament des de l'any passat que tenim la connexió wi-fi a l'ETSE, la sala d'estudi s'ha convertit en refugi dels "frikis", i no tant dels portàtils. És un lloc adequat per què les persones amb

múltiples connexions dels ordinadors portàtils
a la sala d'estudi

portàtil puguin treballar tranquils; bé o almenys aquesta és la intenció, perquè a l'hora de la veritat es troben amb una problemàtica important, sense comentar el funcionament del punt d'accés de la sala d'estudi que és un tema a part. Resulta que en tota la sala d'estudi només hi ha dos endolls. Jo mateix he presenciat escenes en les que 5 portàtils estan compartint la mateixa regleta per un sol endoll. Això condemna als usuaris de portàtils a concentrar-se en els llocs més propers als dos endolls, provocant moltes vegades aglomeracions en determinades taules, a part dels perills que pot representar si algú ha de manipular algun endoll.

Sincerament són uns problemes que no crec que suposin un gran esforç de solucionar, més que res que amb l'ampliació de l'ETSE es suposa un augment dels estudiants, i com a tals tenim el dret a tenir una bona sala d'estudi, i no veure'ns forçats a anar a la Facultat de Ciències per poder estudiar còmodament, ja que la nostra sala d'estudi no ens ho permet.

Roger Ortega

Treballar i estudiar a l'ETSE, realitat o somni?

Per pagar la matrícula del curs i per mantenir-nos, molts estudiants hem de treballar a part d'anar a classe. Mires horaris i sembla que sigui possible treballar a mitja jornada en alguna empresa. A informàtica com a mínim hi ha horaris de matí i tarda, i a altres carreres pots buscar-te alguna feina a la tarda o al matí depenent del curs en que estiguis i quan tens les classes.

Però això resulta totalment impossible a la que intentem fer quadrar els horaris de pràctiques. Posem el cas d'un estudiant d'enginyeria informàtica de 3r curs, 1r semestre. Suposem que no

té cap assignatura de cap altre curs pendent. Treballa els matins i té classes de 15h a 19h gairebé cada dia. Comences a mirar horaris de pràctiques i és impossible quadrar-los en hores lliures o a partir de les 19h. L'any passat ho vaig intentar i vaig aconseguir quadrar-les totes menys dues, una d'elles oferiria un grup no presencial, però l'altra l'havia de fer al matí. Era totalment impossible. A més un dia a la setmana m'havia de saltar classes de teoria per assistir als laboratoris ja que les classes acaben a les 19h i les pràctiques comencen a les 18:30h... No

podrien començar a les 19h? Tan complicat és fer un horari compatible per la gent que treballem? 6 pràctiques de 4 dies crec que es podrien combinar perquè com a mínim un grup estigués destinat a la gent que treballa i només pot venir a partir de les 15h per l'ETSE. El cas de carreres com enginyeria química encara és més escandalós. Classes matins, pràctiques tarda... Com volen que paguem la matrícula? Hem de viure amb els pares fins que acabem la carrera? On són les beques?

Bernat Costa

El BSCH a l'ETSE. Què serà el següent?

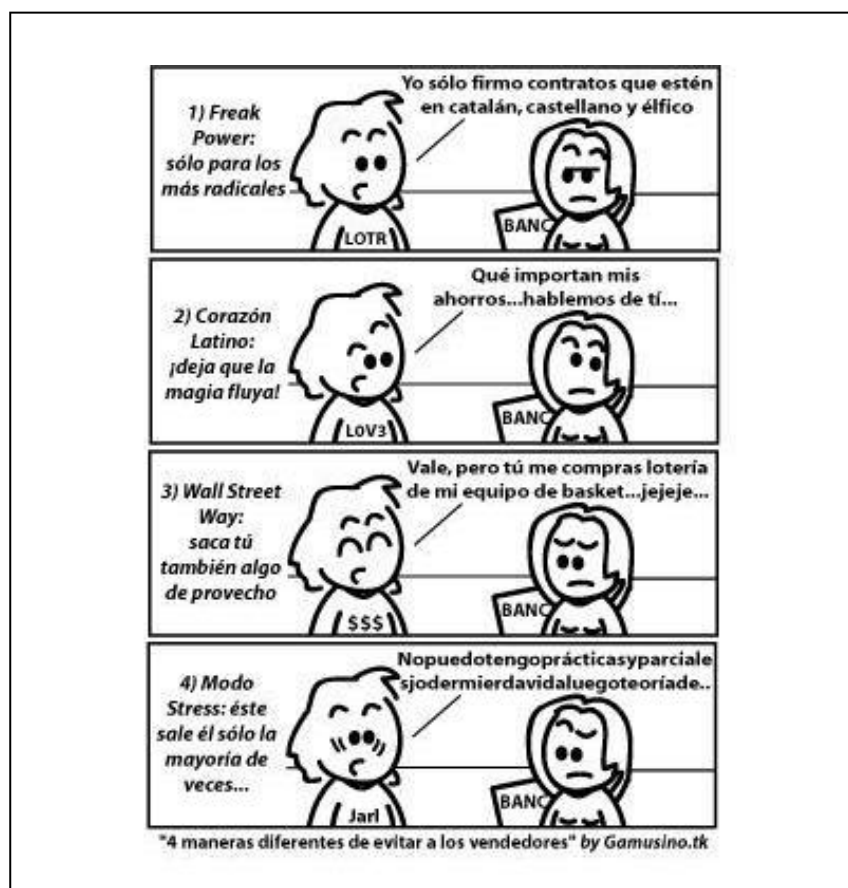
Pissarres amb el logo de la Pepsi?

Tot va començar un matí, fa més d'un mes. El BSCH va arribar a la ETSE. La promoció era la següent: un número de compte al seu banc, fer un ingrés de 30 euros i fer operacions amb la targeta que et donaven, i mantenir aquests 30 euros durant un mes. A més a més et deien que si visitaves la pàgina de la universitat et donarien diners només per visitar-la. A canvi et regalen un cap de setmana a un hotel de 4 a 5 estrelles, encara que això no és del tot cert. El cap de setmana era per a una persona, i l'estada s'havia de costejar a partir d'"x" euros gastats.

El problema va ser que les venedores/rs del producte eren molt persuasius; fins i tot havies d'esquivar-los si no volies escoltar el discurs de la promoció una i altra vegada. Al principi feies bona cara i els hi deies que no m'interessava que ja m'ho han explicat, però després de tot un mes, ja no feies bona cara, posaves cara de pocs amics i si et deien alguna cosa passaves d'ells. És intolerable que a casa teva hagis de jugar a fet i amagar, però això són les noves tècniques de venda de productes, això i posar a noies maques per vendre el producte. Però això no s'acaba aquí.

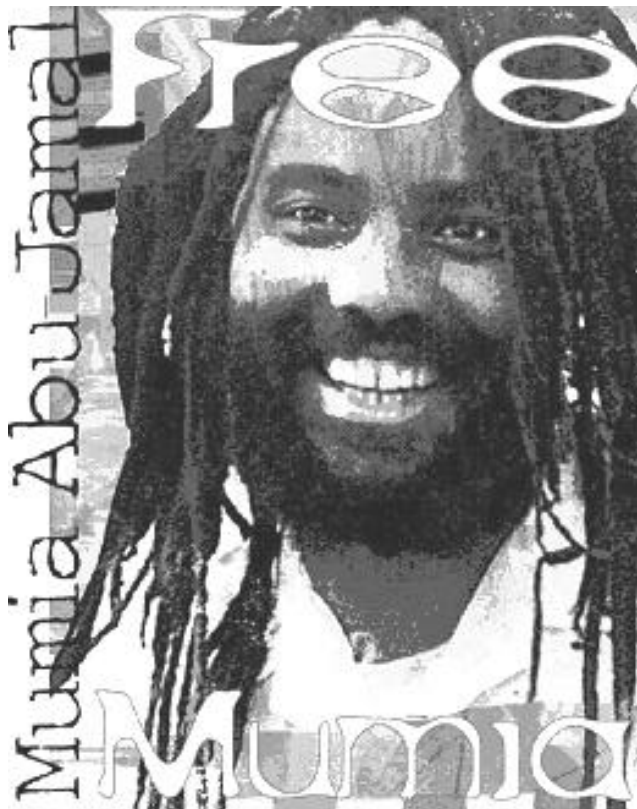
L'altra promoció del BSCH consistia en que una vegada obert el número de compte, t'oferien uns ordinadors portàtils que no eren res de l'altre món i sortien molt cars en comparació a altres botigues d'informàtica i un sistema de finançament tan pèssim, que em va sortir més a compte finançar-lo amb una targeta de crèdit. El següent pas és una oficina d'aquest banc a l'ETSE. Una oficina dins d'una facultat? Això no sona gens bé! Què serà el següent? Una ETSE amb propaganda als ordinadors de "La Caixa" o classes amb pissarres amb el logo de la "Pepsi"? Això és el que volem? A mi em sembla que no.

Juan Muñoz

còmic realitzat per Javier Mena

MUMIA ABU-JAMAL: 23 anys de vida robats

Mumia Abu-Jamal, un reconegut periodista i ex-Pantera Negra va ser condemnat a pena de mort per l'assassinat d'un agent de policia de raça blanca a la ciutat de Philadelphia.

La història es remunta al 9 de desembre de 1981. Mumia conduïa pels carrers de Philadelphia. Va aparcar el cotxe al veure el seu germà a l'altre cantó del carrer quan de sobte va escoltar un tiroteig. Nerviós, va córrer fins a l'altra banda del carrer. A l'arribar es trobà al policia Daniel Faulkner ferit al terra. Mumia va rebre un tret del mateix policia al pit. Sospitosament, en menys de cinc minuts la policia es va personar a l'escena del crim, arrestà a Mumia Abu-Jamal i el portaren a l'hospital. L'agent va morir i Mumia va sobreviure. Dos mesos després dels fets, la policia va mentir dient que Mumia s'havia autoinculpat de l'assassinat del policia quan almenys cinc testimonis van explicar a la pròpia policia que havien vist un home fugint de l'escena del crim.

Mumia va ser jutjat i condemnat a mort pel jutge Sabo (conegut per haver condemnat a mort a més persones afroamericanes que qualsevol jutge dels Estats Units). En un judici ple d'irregularitats que va dificultar una defensa efectiva a l'acusat i garantir un tracte just davant la justícia: testimonis que ni tan sols estaven en

l'escena del crim pressionats per la policia a testificar en contra Mumia; el procés judicial va demandar que la bala que va matar al policia provenia de l'arma (Magnum 38) que posseïa Mumia legalment registrada, contradient l'informe mèdic que assegurava que la bala extreta del cadàver era d'una Magnum 44. La policia no va provar a l'escena del crim que l'arma fos utilitzada recentment ni tan sols si Mumia Abu-Jamal tingués residu de pólvora a les seves mans... Tots aquests fets van ser amagats al jurat popular el qual va ser triat arbitràriament per el fiscal del districte on totes les persones que el formaven eren de raça blanca.

Durant els últims 23 anys Mumia ha estat empresonat al corredor de la mort de Pensilvània on ha seguit divulgant el seu discurs revolucionari i antiracista escrivint varis llibres i articles. En aquests moments està pendent que la Cort Federal dels Estats Units es pronunciï sobre la revisió del cas a partir d'un recurs on es descriuen fins a 29 violacions dels drets civils de Mumia durant el procés que va dictaminar el seu empresonament.

Conegut com "la veu dels sense veu", per la seva activitat radiofònica denunciant la discriminació que pateixen els afroamericans als Estats Units que no es poden defensar amb veu pròpia, i també la brutalitat policial i injustícies racials per part del departament de policia de Philadelphia.

Fins el dia de la seva sentència, Mumia no presentava cap antecedent penal, però l'FBI el tenia sotmès a vigilància estricta des dels 15 anys per ser un activista dels drets humans i líder de les Panteres Negres. Aquesta formació política va ser dissolta per l'FBI amb més de 700 detencions i 38 assassinats fruit del moviment afroamericà. Mai el van poder inculpar de cap mena de delictes.

Mumia Abu-Jamal no està empresonat per l'assassinat de Daniel Faulkner; està condemnat a mort per les seves opinions i la seva lluita política a favor dels seus i això en el "país de la llibertat" no es perdona. Darrera del cas de Mumia Abu-Jamal hi ha la clara intencionalitat de silenciar una veu crítica, cosa que de cap manera les persones que creiem en la democràcia i el respecte dels drets humans podem consentir. Perquè amb el silenci de la veu de Mumia callarien una bona part del poble que pateix la discriminació i els abusos dels més poderosos.

Llibres i articles recomanats:

- Cartas desde el corredor de la muerte
- Los terroristas olvidados
- La otra guerra
- Las raices del rap

Més informació:

- www.mumia.org
- www.freemumia.com

Martí Ferrer